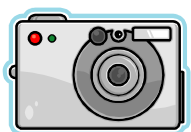
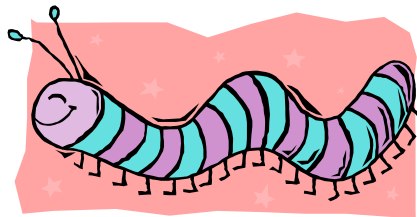

Silvia Havelková: Fotografka Stanka

Bol február. Stonožka Stanka sedela doma vo fotelke a prezerala si svoj nový fotoaparát. Dostala ho k narodeninám od bratanca Fera. Rozhodla sa, že ho vyskúša. A najlepšie vonku. Za oknom fúkal vietor, tak si obliekla teplý fialový sveter a obula futrované topánky. Len čo vyšla z dverí, poriadne ju ofúklo.

„Fuj! To je ale fujáčisko!“ zvolala.

„Ahoj Stanka! Čo sa nejdeš radšej skryť, v takomto fujaku?“ začula susedu Dážďovku Anku.

„Idem fotiť!“

„Fíha, pekný fotoaparát! Ale dnes veru nie je počasie na fotenie!“

Ale Stanka sa len tak nevzdáva. Žiaden fujak ju nerozháďže. Vyšla na najbližší kopček, že si odfotografuje dom fešáka Fúzača Batoceru. No to robiť nemala! Fujak zafunel, zafučal a oprel sa všetkou silou do milej Stanky! A tá akoby dostala facku! Hneď ju hlava rozbolela. Rýchlo upaľovala domov.

V teplej chalúpke si zafáčovala hlavu. Tu ktosi búcha. Stanka sa už zľakla, že sa to ten fujak vracia! Ale bola to Anka. Priniesla fazuľku s fašírkou. Dobré jedlo zohriala, naložila Stanke na tanier a tej sa hneď uľavilo.

„A fotiť pôjdeme na jar. Napríklad Fúzačove fúzy. Alebo fajku Dedka Roháča! Alebo fialky!“

A Stanka s radosťou súhlasila. Ved' fotoaparát počká.